

NYUGTAT...

egy bevásárlóközpont főfolyosóján állok
kezemben egy bevásárlókocsi kapaszkodója
talpamat felteszem a jobb oldali kerékrácsra
nézelődök csupán bevásárolni nem én fogok

oldalról előlről hátulról emberek özönlenek
ugyanolyan lázas tempóban mint ahogy én
özönöltem be ebbe a modernkori templomba
mind kocsit tol gyereket vonszol tatát támogat

minden ember más és más egy sincs aki
ugyanolyan lenne mint a másik kocsitoló
mindegyik fejében más és más vágyakkal jött
és másfajta csalódással távozik a kijárat felé

de nem a boltról van most szó és nem is az
árúkeszletről vagy pénzről ami mindenkinek más
mennyiségben adatott meg mielőtt belépett
ebbe a földi szentélybe imádni az anyagot

nem most arról szeretnék beszélni hogy a
szemlélődésem közben arra gondoltam
megnyugtató az a tudat amikor felfedezem
egyik ember sem tökéletes még a legszebb sem

mindnek van valami „hibája” sajátossága ami
csak rá jellemző az egyik hurkás a másik gebe
a harmadik biceg a negyedik pohos az ötödik:
nem folytatom megnyugtató hogy nem én vagyok
egyedül tökéletlen...